

Klasselotteriet med 15,000 Lodder for hver Serie, altsaa til 75,000 Lodder, har man dog ikke fundet det rigtig derfor at forhøje den største Gevinst til 75,000 Rd., men har troet, at den burde fastsættes til det samme Beløb som nu, nemlig 60,000 Rd., og at det derved uanvendte Beløb af 30,000 Kroner for hver Serie skulde fordeles paa de øvrige Gevinster i 6te Klasse. Man har ikke fundet Anledning til i den Henseende at stille noget Vindringsforslag til Loven, i Særdeleshed da man tør antage, at den meget ærede Minister ikke har noget imod denne Stilling fra Finantsudvalgets Side. — I den Bemærkning, der findes til § 9, er der en Trykfeil, idet der staar „Reservefonden“ istedetfor „Kassebeholdningen“, hvilket jeg turde tillade mig at rette med det samme. Angaaende § 10 foreligger der tvende Udtalelser. Den første er angaaende den botaniske Have, hvortil der for Tiden ikke er stillet noget Vindringsforslag, og i Forventning af, at den meget ærede Minister er enig med Udvalget i den Anskuelse, her er udtalt, turde man vel ogsaa blive enig om et Vindringsforslag til tredje Behandling, eller ogsaa blive enige om, at det foreløbig er uforsønt at stille Vindringsforslag, da den Salgsplan, der skal lægges, efterat den botaniske Have er afleveret til den meget ærede Minister, enten gennem den næste Finantslov eller paa anden Maade maa billiges af Rigsdagen, saa at Salg derpaa, efter Bemyndigelsen paa Finantsloven, kan finde Sted. Jeg skal henstille, hvorledes det kan gaa; men selve Oplysningen her skal jeg henlede Opmærksomheden paa. Man har faaet tilfattet et Rids, hvorefter den ene Del tilhøre af Holbergsgadens Forlængelse vil blive en saa tynd Strimmel, at den neppe vil kunne selges med Fordel, medens den Del af Terrænet tilvenstre, som ligger op mod Charlottenborg, vil blive temmelig omfattende. Nu har man ment, at Gaden burde trykkes længere tilvenstre op mod Charlottenborg, saaledes, at der blev værdifulde Byggegrunde paa høire Side, og at det for venstre Sides Vedkommende blev staaende aabent til Forhandling, hvorvidt man vilde overlade Dele deraf til andre Diemed end egentlig Bebyggelse, og da hvormeget. Man erindrer nemlig Forhandlinger med et Par Ministre for en 2—3 Aar siden, uden at dog Rigsdagen har havt noget dermed at gjøre, hvilket rimeligvis har indvirket paa den os meddelte Plans Løggelse; men af Hensyn til disse Forhandlinger er det netop, at man mener at burde søge forhindret, at Terrænet ikke benyttes paa den hensigtsmæssigste og fordelagtigste Maade i og for sig for det Diemed, man vil benytte det til. Dette maa for Fleres Betragtning stille sig som noget saameget mere Rigtigt at gjøre, naar henses til de uhyre Beføstninger, man har havt ved Anlegget af den nye botaniske Have. Det næste Punkt i Betænkningen, Nr. 46, angaar et større Spørgsmaal,

nemlig Salget af Frederiks Kirkeplads og den derpaa værende Ruin. Da der imidlertid foreligger et Forslag til Beslutning fra 15 Medlemmer af Thinget — de samme Medlemmer, som udgjøre Finantsudvalget — og dette Forslag netop gaar ud paa at underkaste Spørgsmaalet en særlig Behandling, skal jeg tillade mig, i Forventning af at det ærede Thing og den meget ærede Minister ere enige med mig deri, ganske at forbigaa Spørgsmaalet her.

Scavenius: Jeg har kun enkelte Bemærkninger at gjøre, til hvad den ærede Ordfører nu har udtalt. Mindretallet har ikke kunnet tiltræde den Udtalelse, der findes under Nr. 14 i Betænkningen, om Salg af forskellige mindre Skovrækker i Nordjylland. For det Første har Mindretallet stor Uvil, om det i det Hele vil være rigtig at fremme Salg af Statskovene. For det Andet er det Mindretallets Overbevisning, at skulde man komme til den Anskuelse, at visse Statskove dog bør sælges, da bør det kun ske med Fredsstovforpligtelse. Efter vor Overbevisning kunne kun ganske enkelte specielle Tilfælde berettiget til Salg uden denne Forpligtelse, og hvad særligt angaar disse mindre Skove i Nordjylland, som forøvrigt ikke ere saa ganske smaa, da tro vi, at det vilde være meget uøkonomisk at sælge dem, idet deres Drift og Bestyrelse er forholdsvis meget billig. Under Nr. 19 har Flertallet gjort en Bemærkning om Rangskatten. Mindretallet skal heroverfor kun ytre, at det er dog vor egen Skyld, om Rangskattens Beløb er gaaet ned. Vi vare saa glade over den Lovparagraf, som blev vedtagen i 1870, ja meget mere glade, end jeg dengang kunde forstaa. Nu er man misfornøjet over den, men man maa jo dog finde sig i Konsekvenserne af sine egne Handlinger. Om selve Vindringsforslaget har jeg Intet at bemærke.

Finantsministeren (Jonnesbech): Jeg skal følge den Orden, som den ærede Ordfører fulgte og da først omtale Vindringsforslagene. Af disse skal jeg ligesom den ærede Ordfører forbigaa Nr. 1 og 4, der begge ere stillede af mig og tiltraadte af Udvalget, idet jeg ligesom han skal henvisse til den Motivering, som desangaaende indeholdes i Betænkningen. Derimod gjør det mig ondt, at det ærede Udvalg ikke har fulgt den Vej, jeg havde ønsket, med Hensyn til Ansættelsen af en Assistent paa Frederiksøer-Ridsvilde Skovriderdistrikt. Grunden, hvorfor jeg beklager dette, er den, at jeg anser den Foranstaltning, her er foreslaaet, for at være tilstrækkelig og fyldestgjørende lige overfor den Hensigt, man havde med den. Det maa nemlig erindres, at disse to Distrikter, Frederiksøer og Ridsvilde, desværre, da jeg forrige Gang var Finantsminister, bleve samlede til eet. Jeg siger „desværre“, dels fordi Erfaringen har vist mig, at dette Distrikt er større